

Temps Ordinari - Tretzè diumenge

Per VictorC el dl., 22/06/2020 - 00:00

[2Re 4,8-11.14-16a](#)

[Rm 6,3-4.8-11](#)

[Mt 10,37-42](#)

Aquesta pandèmia ens ha agafat desprevinguts, ha vingut, a contrapeu. Ens creiem segurs i tranquils, membres d'un món desenvolupat, amb benestar, salut i educació, i membres d'una Església sòlida i ben establerta.

I de sobte, un terrabastall: contagis, malalts, hospitals col.lapsats, milers de morts, comerços tancats, oficines i fàbriques tancades, esglésies tancades, tots tancats a casa nostra en quarantena.

I comencen a florir al nostre cor temes i qüestions vitals, fins ara invisibles: som vulnerables, tots estem dins de la mateixa barca, quin sentit tenen la vida i la mort?, què és l'essencial a la vida?, hi Algú més enllà? També molts cristians ens qüestionem: és correcta la vida cristiana que portem?, el nostre cristianisme és autèntic? és potser un vernís purament cultural i superficial?

La Paraula de Déu avui ens il·lumina: hi ha dos possibles camins a la vida: el voler guardar la vida per nosaltres mateixos, de forma egoista, o el posar-la al servei dels altres per amor, al servei de Jesús i de la seva causa, el Regne de Déu.

El voler guardar la vida per nosaltres mateixos produeix una societat materialista, consumista, desigual, injusta, corrupta, violenta, que destrueix la natura i assassina a las persones. I això ens causa a nosaltres mateixos tristesa i buidor de cor, és morir abans d'hora.

En canvi, posar la vida al servei dels altres, de Jesús i del seu Regne, treballar per un món més just, igualitari, humà, respectuós de la natura, sensible als més desvalguts i marginats de tota mena, dona sentit i omple de goig nostra vida i no ens fa témer la mort.

Hi ha coherència entre les propostes de Jesús de seguir el seu camí de creu, d'estimar els germans i germanes, i gaudir de felicitat humana, social i ecològica; i a l'inrevés, l'egoisme que ens allunya de Jesús i fa mal als altres, genera mort. El missatge de Jesús ens humanitza de debò, Jesús ha vingut per donar-nos vida i vida en abundància.

Una església que no serveixi als altres, no serveix de res, no és l'església de Jesús. Al vespre de la vida, diu Sant Joan de la Creu, serem examinats sobre l'amor. Tots aquells que en la pandèmia han cuidat malalts, posant en perill la seva vida, metges, sanitaris, investigadors, treballadors, transportistes, familiars, voluntaris, etc són a prop del Regne de Déu, encara que ells no ho sàpiguen.

Però els cristians creiem que aquesta actitud de solidaritat i de servei als altres no neix de nosaltres mateixos, es fruit del nostre baptisme, d'haver participat del misteri pasqual de la mort i resurrecció de Jesús i d'haver rebut el seu Esperit, com ens ho recorda avui Sant Pau.

Que aquestes experiències de la pandèmia, il·luminades per la Paraula de Déu ens ajudin a demanar-nos com ha de ser la nostra vida humana i cristiana en el futur, després de la pandèmia, ja que no podem tornar enrere a allò d'abans, hem de obrir camins nous.

Que l'Esperit del Senyor que sempre obre camins i horitzons nous, ens ajudi a encertar. Amén.

ETIQUETES

PANDÈMIA SERVEI VIDA CANVI